

הרב מאיר שומע על מותו של הרב מריזון

פ"א [פעם אחת] הביא אחד ממקורביו להרב ר' מאיר גביע אחד ויפה מאוד ויקח להרב ר' מאיר גביע אחד ויפה מאוד. ויקח הרב את הגביע ואמר: "הגביע הזה נאה להרב מריזון." ויקח הרב ר"מ [ר' מאיר] את הגביע וישלח אותו עם שליח מיוחד להרב מריזון. וגם הרב מריזון נתן ביד לסאדאגורא, וגם אגרת נתן ביד השלוח [צ"ל: השליח], שימסור אותו ליד הרב מריזון, ממש לידו. וגם הרב מריזון נתן ג"כ [גם כן] תשובה במכתבו ע"י השליח הנ"ל. ונתקשרה האהבה ביניהם מאוד מאוד. וכך נשמע מפה הקדוש הרב מריזון, איך אמר בזה הלשון כאשר נתוודע לו מהסתלקות הרב מריזון. וכך הי' הדבר, כאשר הרב ר"מ [ר' מאיר] נסתלק ולא רצו לגלות אזני הרב הצדיק מריזון. ויהי במוש"ק [במוצאי שבת קודש], כאשר הרב מריזון ישב על הכסא אצל שולחנו ושני נרות דולקות, והנה פתאום נכבה נר אחד מעצמו. והדליקו את הנר, וירא והנה הנר השני נכבה. אז תיכף ומיד אמר הרב מריזון: "הנה חדשות בעולם." ואמר לאנשיו ולבנו הרב הצדיק מוה' [מורנו ורבנו הרב] שלום ז"ל, שיאמרו לו מה הוא זה. ולא רצו לגלות אזנו. ויהי ביום א' בבוקר צוה הרב מריזון לאסור מרכבתו, וסבב את בית החיים שבעה פעמים, וגזר על אנשיו שיאמרו לו מה החדשות אשר בעולם, כי רואה חשכה גדולה. אז הוכרחו לגלות אזני הרב הצדיק מריזון. וכאשר שמע הריזונער את השמועה הלזו ויאנח מאוד, ואמר בזה הלשון: "מיר האבין איהם אזויא ווייט לעבין ניט גקענט" [יש לנו אותו כל כך רחוק, בחיים לא הכרתי]. והמעשה הלזו היתה בערב ר"ח [ראש חודש] סיון כי בער"ח [בערב ראש חודש] סיון נסתלק הרב הצדיק מוהר"מ [מורנו ורבנו הרב מאיר] ז"ל, זכותו וזכות הרב הצדיק מוה' [מורנו ורבנו הרב] ישראל מריזון ז"ל יעמוד לנו ולכל ישראל, א"ס [אמן סלע].